

Suomen opettajille. 1925

Nykyinen aika on raskas ja vakava. Viimeisten vuosien tapahtumat jatkuvat yhä jyrkien pyhien siveellisten lakien juuria, joiden kehittämistä ja hoivaamisesta ihmiskunnan tuleva onni riippuu. Meidän on ollut pakko todeta, kuinka valhe on sortanut totuutta, väkivalta oikeutta, viha voitokkaasti nujertanut armeliaisuutta, kosto anteeksiantoa ja kuinka lain saivartelu on loukannut oikeutta.

Mutta voimakkaampina kuin koskaan ennen kuuluvat myöskin vastustajien äänet niiden puolelta, jotka siveellisten arvojen hoivaajina nousevat nykyaikaista rappeutunutta moraalista vastustamaan. Ensimmäisinä näiden joukossa ovat koulun opettajat. Heidän huostaansa on uskottu tulevaisuuden toivo, kansojen nuorisot. Jos heitä johtaa elämän korkeimpain eettisten ihanteiden tosi innostus niin täytyy heidän vaikutuksestaan historian lehden kääntyä ja uusi aika joutuu ihmisten elämässä, totuuden, rauhan, rakkauden ja oikeuden aika.

Aikamme mukanaan tuoma sameus on kuitenkin toiselta puolen laajoille piireille, varsinkin siveellisesti kypsyeimmille paljastanut sodan kaikessa kauheudessaan. Onhan sodankäyntimme huippuunsa kohotettua julmuutta, sen syy samoin kuin sen tositarkeituskin osittain kaikkein matalinta, sen saavutus kansan ja sivistyksen lannistusta sekä lopuksi: ei suinkaan oikeuden vaan voiman voittoa. Jokaisen siveellisesti tietoisien ihmisten täytyy tuomita sota tarkoitusten saavutuskeinona.

Nuorison kasvattajat, jotka selvästi tuntevat hyveen lain ehdottomasti sitovan voiman samoin kuin omankin edesvastuunsa ohjattavanaan olevasta nuorisosta, tajuavat paremmin kuin monet muut, mihin saavutettu siveellinen kanta velvoittaa. He löytävät uusia suuntaviivoja kasvatuksessa yleensä, samoin kuin koulun tärkeimmissä oppiaineissakin, kuten uskonnossa, äidinkieliessä, historiassa, maantiedossa. He ohjaavat uuteen suuntaan nuorison isänmaanrakkauden, jonka puitteisim ei mahdu viha eikä epäluuloisuus, ei elämää tuhoavat työt, vaan jalot, uhrautuvat teot isänmaan ja ihmiskunnan hyväksi.

Aidinkielen opetuksessa he syventäessään nuorten rakkautta omaan kieleen herättävät samalla kasvattiensa kunnioituksen ja mielenkiinnon muihin kieliin; samoin he myöskin historian ja uskon opetuksessa suovat muille kansoille, ajatustavoille ja tunteuksille sen arvon, minkä niiden edustajat tasapuolisesti ovat oikeutetut saamaan. Samoin on itsestensä selvää, että ylen ihannoidut sotilaalliset urotyöt historian, äidinkielen, laulun ja leikin opetuksessa antavat tilaa paljoka tärkeämmille, siunausta tuottaville rauhallisille, henkisille ja sivistyksellisille teoille, että sotapäälliköt ja valtiolliset juonittelijat, jotka yleensä eivät ole ihmisten onnellisuutta lisänneet, saavat painua varjoon jättääkseen tilaa tieteen ja taiteen edustajille sekä ihmiskunnan hyväntekijöille henkisellä, yhteiskunnallisella, tervey-

dellisellä ja teknillisellä alalla. Samoin on ruhtinassukujen, hallitsijaluetteloiden, valtakunnan rajojen, valtiosopimusten ja liittojen tunteminen vähemmän arvoista kuin tieto kansojen sisäisestä, henkisestä ja sivistyksellisestä elämästä, uusien, hedelmällisten aatteiden noususta, kansojen, uskon ja omantunnon vapauden historiasta sekä kansainvälisen yhteistunnon, sovinto-oikeuden ja rauhanaatteen kehityksestä. Että vasta kestänyt sekasortoinen aika ja vielä enemmän välttämättömyys saada estetyksi sen uudistuminen, vaativat uutta arvojen mittaamista hyveellinen pätevyys ainoana arvon määrääjänä, on varmaankin selvä tosiasia kaikille nousevan polven opettajille ja kasvattajille.

Useissa maissa, m.m. Skandinaviassa, on herännyt eloon liike, joka levittää nuorten ja lasten kesken rauhan ihanteita, vastustaen väkivaltaa. »Svenska skolors fredsförening» on yhteistyöhön koonnut opettajat ja oppilaat kaikenlaisista kouluista. Suomen opettajat ja oppilaat eivät vielä kuulu tähän piiriin.

Toivossa saada koulun edustajat toimimaan rauhanaatteen eloon herättämisen puolesta meidänkin maassamme ja opastamaan nuorisoa entistä syvemmin käsittämään ihmiskunnan menestyksen siveellisiä edellytyksiä sekä uusimpia sovinnonpyrkimyksiä kansainvälisen elämän alalla, vetoaa Suomen Rauhanliitto täten, viimekesäisen, Savonlinnassa pidetyn toisen vuosikokouksensa päätöksen mukaisesti, Suomen opettajistoon, kehoittaen heitä sovelluttamaan rauhan periaatetta kaikkeen kasvatukseensa ja opetukseensa, jotta se sille ominaisella voimalla pääsee ohjaamaan ihmisten kehitystä entistä onnellisemmille urille.

Helsingissä, 9 p. maaliskuuta 1924.

Suomen Rauhanliiton Keskushallitus

Arvi Grotenfell,
Professori, Liiton puheenj.

Felix Iversen,
Fil. toht.

Toini Iversen,
Rouva.

Hymmi Nyysönen,
Kanslisti.

Aarne Roering,
Kamreeri.

Aarne Selinheimo,
Tekn. yliopp.

Sirkka Selinheimo,
Rouva.

U. Wegelius,
Lääninrovasti.

Selma Anttila,
Kirjailija, Liiton sihte.

Tampere, 1925.
Inhofan Kirjapaino.

